

טקסט רץ. הוצאה לאור

פרשת המז

מובא משמו של הרה"ק מנחם מנדל מרימנוב זיע"א אשר הקדיש רוב ימיו ללימוד ופירוש פרשת המן, שקריאת פרשת המן בסדר שניים מקרא ואחד תרגום ביום שלישי בשבוע של פרשת בשלח (שבת שירה) היא סגולה גדולה לפרנסה, וכן נהגו רבים. מוגש לכם נוסח פרשת המן עם התרגום בצורה נוחה לקריאה בהקרה מצוות טקסט רץ הוצאה לאור:

ויאמר יי אל משה הנני ממטיר לכם לחם מן השמים ויצא העם ולקטו דבר יום ביומו למען אנסנו הילך בתורתי אם לא. ויאמר יי אל משה הנני ממטיר לכם לחם מן השמים ויצא העם ולקטו דבר יום ביומו למען אנסנו הילך בתורתי אם לא. ואמר יי למשה הא אנא מחית לכוון לחמא מן שמיא ויפקון עמא וילקטון פתגם יום ביומיה בדיל דאנסנון היהכון באורתי אם לא.

והיה ביום הששי והכינו את אשר יביאו והיה משנה על אשר ילקטו יום יום. והיה ביום הששי והכינו את אשר יביאו והיה משנה על אשר ילקטו יום יום. והיה ביומא שתיתאה ויתקנון ית דיתון ויהי על חד תרין על דילקטון יום יום.

ויאמר משה ואהרן אל כל בני ישראל ערב וידעתם כי יי הוציא אתכם מארץ מצרים. ויאמר משה ואהרן אל כל בני ישראל ערב וידעתם כי יי הוציא אתכם מארץ מצרים. ואמר משה ואהרן לכל בני ישראל ברמשא ותדעון ארי יי אפיק יתכון מארעא דמצרים.

ובקר וראיתם את כבוד יי בשמעו את תלנתיכם על יי ונחנו מה כי תלינו עלינו. ובקר וראיתם את כבוד יי בשמעו את תלנתיכם על יי ונחנו מה כי תלינו עלינו. ובצפרא ותחזון ית יקרא דיי כד שמיע [קדמוהי] ית תרעמותכון על מימרא דיי ונחנא מה ארי אתרעמתון עלנא.

ויאמר משה בתת יי לכם בערב בשר לאכל ולחם בבקר לשבע בשמע יי את תלנתיכם אשר אתם מלינים עליו ונחנו מה לא עלינו תלנתיכם על יי. ויאמר משה בתת יי לכם בערב בשר לאכל ולחם בבקר לשבע בשמע יי את תלנתיכם אשר אתם מלינים עליו ונחנו מה לא עלינו תלנתיכם על יי. ואמר משה בדיתון יי לכוון ברמשא בסרא למיכל ולחמא בצפרא למסבע בדשמיעון קדם יי ית תרעמותכון די אתון מתרעמין עלוהי ונחנא מא לא עלנא תרעמותכון אלהן על מימרא דיי.

ויאמר משה אל אהרן אמר אל כל עדת בני ישראל קרבו לפני יי, כי שמע את תלנתיכם. ויאמר משה אל אהרן אמר אל כל עדת בני ישראל קרבו לפני יי, כי שמע את תלנתיכם. ואמר משה לאהרן אמר לכל כנשתא דבני ישראל קרבו קדם יי ארי שמיעון קדמוהי ית תרעמותכון.

ויהי כדבר אהרן אל כל עדת בני ישראל ויפנו אל המדבר והנה כבוד יי נראה בענן. ויהי כדבר אהרן אל כל עדת בני ישראל ויפנו אל המדבר והנה כבוד יי נראה בענן. והנה כד מליל אהרן עם כל כנשתא דבני ישראל ואתפניו למדברא והא יקרא דיי אתגלי בעננא.

וידבר יי אל משה לאמר. וידבר יי אל משה לאמר. ומליל יי עם משה למימר.

שמעתי את תלונת בני ישראל דבר אלהם לאמר בין הערבים תאכלו בשר ובבקר תשבועו לחם וידעתם כי אני יי אלהיכם. שמעתי את תלונת בני ישראל דבר אלהם לאמר בין הערבים תאכלו בשר ובבקר תשבועו לחם וידעתם כי אני יי אלהיכם. שמיע קדמי ית תרעמת בני ישראל מליל עמהון למימר בין שמישיא תיכלון בסרא ובצפרא תשבועון לחמא ותדעון ארי אנא יי אלהכון.

ויהי בערב ותעל השלול ותכס את המחנה ובבקר היתה שוכבת השלול ותעל ותעל השלול ותכס את המחנה ובבקר היתה שוכבת השלול ותעל ותעל השלול ותכס את המחנה. והנה ברמשא וסליקת סליו וחפית ית משריתא ובצפרא הות נחתת טלא סחור סחור למשריתא.

ותעל שוכבת השלול והנה על פני המדבר דק מחספס דק כפכר על הארץ. ותעל שוכבת השלול והנה על פני המדבר דק מחספס דק כפכר על הארץ. וסליקת נחתת טלא והא על אפי מדברא דעדק מקלח דעדק כגיר כגלידא על ארעא.

ויארו בני ישראל ויאמרו איש אל אחיו מן הוא כי לא ידעו מה הוא ויאמר משה אלהם הוא הלחם אשר נתן יי לכם לאכלה. ויארו בני ישראל ויאמרו איש אל אחיו מן הוא כי לא ידעו מה הוא ויאמר משה אלהם הוא הלחם אשר נתן יי לכם לאכלה. וחזו בני ישראל ויאמרו גבר לאחווהי מנא הוא ארי לא ידעו מה הוא ואמר משה להון הוא לחמא דיהב יי לכוון למיכל.

זה הדבר אשר צוה יי לקטו ממנו איש לפי אכלו עמר לגלגלת מספר נפשתיכם איש לאשר באהלו תקחו. זה הדבר אשר צוה יי לקטו ממנו איש לפי אכלו עמר לגלגלת מספר נפשתיכם איש לאשר באהלו תקחו. דין פתגמא די פקיד יי לקוטו מניה גבר לפום מיכליה עמרא לגלגלתא מנין נפשתיכון גבר לדי במשכניה תסבון.

ויעשו כן בני ישראל וילקטו המרבה והממעיט. ויעשו כן בני ישראל וילקטו המרבה והממעיט. ועבדו כין בני ישראל ולקטו דאסגי ודאזער.

וימדו בעמר ולא העדיף המרבה והממעיט לא החסיר איש לפי אכלו לקטו. וימדו בעמר ולא העדיף המרבה והממעיט לא החסיר איש לפי אכלו לקטו. וכלו בעמרא ולא אותר דאסגי ודאזער לא חסיר גבר לפום מיכליה לקטו.

טקסט רץ. הוצאה לאור

המזן

פרשת

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם אִישׁ אֶל יוֹתֵר מִמֶּנּוּ עַד בֹּקֶר. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם אִישׁ אֶל יוֹתֵר מִמֶּנּוּ עַד בֹּקֶר. וְאָמַר מֹשֶׁה לְהוֹן אֲנִשׁ לֹא יִשָּׂאֵר מִיָּה עַד צַפְרָא. וְלֹא שִׁמְעוּ אֶל מֹשֶׁה וַיּוֹתֵרוּ אֲנָשִׁים מִמֶּנּוּ עַד בֹּקֶר וַיָּרִם תּוֹלְעִים וַיָּבֵא שׁוֹר וַיִּקְצַץ עֲלֵהֶם מֹשֶׁה. וְלֹא שִׁמְעוּ אֶל מֹשֶׁה וַיּוֹתֵרוּ אֲנָשִׁים מִמֶּנּוּ עַד בֹּקֶר וַיָּרִם תּוֹלְעִים וַיָּבֵא שׁוֹר וַיִּקְצַץ עֲלֵהֶם מֹשֶׁה. וְלֹא קָבִילוּ מִן מֹשֶׁה וְאִשָּׁרוּ גְבַרְיָא מִיָּה עַד צַפְרָא וּרְחָשׁ רִחְשָׁא וְסָרִי וְרָגַז עֲלֵיהוֹן מֹשֶׁה.

וַיִּלְקְטוּ אֹתוֹ בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר אִישׁ כְּפִי אָכְלוּ וְחָם הַשֶּׁמֶשׁ וְנִמְסָ. וַיִּלְקְטוּ אֹתוֹ בַּבֹּקֶר אִישׁ כְּפִי אָכְלוּ וְחָם הַשֶּׁמֶשׁ וְנִמְסָ. וְלִקְטוּ וַיְחִי בְצִפְרָא בְּצִפְרָא לְפִי מִכְלִיא וּמָה דְמִשְׁתָּאֵר מִיָּה עַל אִפִּי חִקְלָא כִּד חִמָּא עֲלוּהִי שְׁמִשָּׁא פִּשְׁרָ.

וַיְחִי בַיּוֹם הַשֵּׁשִׁי לָקְטוּ לֶחֶם מִשְׁנֵה שְׁנֵי הָעֵמֶר לֶאֱחָד וַיְבִאוּ כָל נְשֵׂיאֵי הָעֵדָה וַיִּצְדָּו לְמֹשֶׁה. וַיְחִי בַיּוֹם הַשֵּׁשִׁי לָקְטוּ לֶחֶם מִשְׁנֵה שְׁנֵי הָעֵמֶר לֶאֱחָד וַיְבִאוּ כָל נְשֵׂיאֵי הָעֵדָה וַיִּצְדָּו לְמֹשֶׁה. וְהָיָה בַיּוֹמָא שְׁתֵּי־אֲתָאָה לָקְטוּ לְחִמָּא עַל חַד תְּרִין תְּרִין עֲמָרִין לְחַד וְאֹתוֹ כָּל רַבְרָבִי קָנְשִׁתָּא וַחֲוִיאֵי לְמֹשֶׁה.

וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם הוּא אֲשֶׁר דָּבַר יי שְׁבָתוֹן שֶׁבֶת קָדְשׁ ליי מִחָר אֵת אֲשֶׁר תֹּאכּוּ אַפּוּ וְאֵת אֲשֶׁר תִּבְשְׁלוּ בִשְׁלוּ וְאֵת כָּל הָעֵדָה הִנִּיחוּ לָכֶם לְמִשְׁמַרְתָּ עַד הַבֹּקֶר. וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם הוּא אֲשֶׁר דָּבַר יי שְׁבָתוֹן שֶׁבֶת קָדְשׁ ליי מִחָר אֵת אֲשֶׁר תֹּאכּוּ אַפּוּ וְאֵת אֲשֶׁר תִּבְשְׁלוּ בִשְׁלוּ וְאֵת כָּל הָעֵדָה הִנִּיחוּ לָכֶם לְמִשְׁמַרְתָּ עַד הַבֹּקֶר. וְאָמַר לְהוֹן הוּא דִּי מַלִּיל יי שְׁבָתָא שְׁבֶת קוֹדְשָׁא קֳדָם יי מִחָר יְתֵּ דִי אֲתוֹן עֲתִידִין לְמִכְפָּא אַפּוּ וַיְתֵ דִי אֲתוֹן עֲתִידִין לְבִשְׂלָא בִשְׁלוּ וַיְתֵ כָּל מוֹתְרָא אֲצַנְעוּ לְכוֹן לְמִשְׁרָתָּ עַד צַפְרָא:

וַיִּנַּיְחוּ אֹתוֹ עַד הַבֹּקֶר כַּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה וְלֹא הִבְאִישׁ וְרָמָה לֹא הָיְתָה בּוֹ: וַיִּנַּיְחוּ אֹתוֹ עַד הַבֹּקֶר כַּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה וְלֹא הִבְאִישׁ וְרָמָה לֹא הָיְתָה בּוֹ: וְאֲצַנְעוּ וַיְחִי עַד צַפְרָא כִּמָּא דְפִקִּיד מֹשֶׁה וְלֹא סָרִי וְרִחְשָׁא לֹא הָיָה בִּיה:

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם הַיּוֹם כִּי שְׁבַת הַיּוֹם ליי הַיּוֹם לֹא תַמְצְאוּהוּ בִשְׂדֵה: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם הַיּוֹם כִּי שְׁבַת הַיּוֹם ליי הַיּוֹם לֹא תַמְצְאוּהוּ בִשְׂדֵה: וְאָמַר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם יוֹמָא דִּין אֲרִי שְׁבַתָּא יוֹמָא דִּין קֳדָם יי יוֹמָא דִּין לֹא תִשְׁכַּחְנִיָּה בְּחִקְלָא:

שֵׁשֶׁת יָמִים תִּלְקַטְהוּ וַבַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שְׁבַת לֹא יִהְיֶה בּוֹ: שֵׁשֶׁת יָמִים תִּלְקַטְהוּ וַבַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שְׁבַת לֹא יִהְיֶה בּוֹ: שֵׁשֶׁת יָמִין תִּלְקַטְנִיָּה וַבַּיּוֹמָא שְׁבִיעָאָה שְׁבַתָּא לֹא יִהְיֶה בִּיה:

וַיְחִי בַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיִּצְאוּ מִן הָעֵס לָלֶקֶט וְלֹא מְצָאוּ: וַיְחִי בַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיִּצְאוּ מִן הָעֵס לָלֶקֶט וְלֹא מְצָאוּ: וְהָיָה בַּיּוֹמָא שְׁבִיעָאָה נִפְקָו מִן עֵמָא לְמִלְקַט וְלֹא אִשְׁכַּחוּ:

וַיֹּאמֶר יי אֶל מֹשֶׁה עַד אֲנָה מֵאַנְתֶּם לְשׁוֹמֵר מְצוֹתֵי וְתוֹרֹתֵי: וַיֹּאמֶר יי אֶל מֹשֶׁה עַד אֲנָה מֵאַנְתֶּם לְשׁוֹמֵר מְצוֹתֵי וְתוֹרֹתֵי: וְאָמַר יי לְמֹשֶׁה עַד אִימְתִי אֲתוֹן מִסְרָבִין לְמַטְרָ פִּקוּדֵי וְאוּרִתֵי:

רֹאוּ כִי יי נְתוּן לָכֶם הַשְּׁבַת עַל כֵּן הוּא נְתוּן לָכֶם בַּיּוֹם הַשֵּׁשִׁי לָחֵם יוֹמִים שְׁבֹו אִישׁ תַּחְתּוּי אֵל יִצְאָ אִישׁ מִמְקוֹמוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי: רֹאוּ כִּי יי נְתוּן לָכֶם הַשְּׁבַת עַל כֵּן הוּא נְתוּן לָכֶם בַּיּוֹם הַשֵּׁשִׁי לָחֵם יוֹמִים שְׁבֹו אִישׁ תַּחְתּוּי אֵל יִצְאָ אִישׁ מִמְקוֹמוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי: חַזְזָ אֲרִי יי יָהֵב לְכוֹן שְׁבַתָּא עַל כֵּן הוּא יָהֵב לְכוֹן בַּיּוֹמָא שְׁתֵּי־תִּיֵּאָה לְחֵם תְּרִין יוֹמִין תִּיבּוּ אֲנִשׁ תַּחְתּוּהוּ לֹא יִפּוּק אֲנִשׁ מֵאַתְרִיהֵי בַּיּוֹמָא שְׁבִיעָאָה:

וַיִּשְׁבֹּו הָעֵס בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי: וַיִּשְׁבֹּו הָעֵס בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי: וְנַחוּ עִמָּא בַּיּוֹמָא שְׁבִיעָאָה:

וַיִּקְרָאוּ בֵית יִשְׂרָאֵל אֶת שְׁמוֹ מִן וְהוּא כָזְרַע גָּד לָבוֹן וְטַעַמּוֹ כְּצִפְיָחַת בְּדָבֶשׁ: וַיִּקְרָאוּ בֵית יִשְׂרָאֵל אֶת שְׁמוֹ מִן וְהוּא כָזְרַע גָּד לָבוֹן וְטַעַמּוֹ כְּצִפְיָחַת בְּדָבֶשׁ: וְקָרוּ בֵית יִשְׂרָאֵל יֵת שְׁמִיָּה מִן וְהוּא כְּבָר זֶרַע גָּדָא חוֹר וְטַעַמִּיהֵי כְּאַסְקָרִטוֹן בְּדָבֶשׁ:

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יי מְלַא הָעֵמֶר מִמֶּנּוּ לְמִשְׁמַרְתָּ לְדוֹרֵתֵכֶם לְמַעַן יִרְאוּ אֶת הַלֶּחֶם אֲשֶׁר הֵאֲכַלְתִּי אֲתֶכֶם בְּהוֹצִיאִי אֶתְכֶם מִמִּצְרָיִם: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יי מְלַא הָעֵמֶר מִמֶּנּוּ לְמִשְׁמַרְתָּ לְדוֹרֵתֵכֶם לְמַעַן יִרְאוּ אֶת הַלֶּחֶם אֲשֶׁר הֵאֲכַלְתִּי אֲתֶכֶם בְּהוֹצִיאִי אֶתְכֶם מִמִּצְרָיִם: וְאָמַר מֹשֶׁה דִּין פְּתִגָּמָא דִּי פִּקִּיד יי מְלִי עֵמְרָא מִיָּה לְמַטְרָא לְדָרִיכוֹן בְּדִיל דִּי־חִזּוֹן יְתֵ לְחִמָּא דִּי אוֹכְלִית יִתְכוּן בְּמַדְבְּרָא בְּאַפְקוּתֵי יִתְכוּן מֵאַרְעָא דְמִצְרָיִם:

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אֱהֲרֹן קַח צֻנְצֹנַת אַחַת וְתוֹן שִׁמְהָ מְלַא הָעֵמֶר מִן וְהִנֵּחַ אֹתוֹ לְפָנַי יי לְמִשְׁמַרְתָּ לְדוֹרֵתֵכֶם: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אֱהֲרֹן קַח צֻנְצֹנַת אַחַת וְתוֹן שִׁמְהָ מְלַא הָעֵמֶר מִן וְהִנֵּחַ אֹתוֹ לְפָנַי יי לְמִשְׁמַרְתָּ לְדוֹרֵתֵכֶם: וְאָמַר מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן סֵב צְלוּחִית חֻדָּא וְהֵב תַּמָּן מְלִי עֵמְרָא מִן וְאֲצַנְעוּ וַיְחִי קֳדָם יי לְמַטְרָא לְדָרִיכוֹן:

כַּאֲשֶׁר צִוָּה יי אֶל מֹשֶׁה וַיִּנַּיְחֻהוּ אֱהֲרֹן לְפָנַי הָעֵדָה לְמִשְׁמַרְתָּ: כַּאֲשֶׁר צִוָּה יי אֶל מֹשֶׁה וַיִּנַּיְחֻהוּ אֱהֲרֹן לְפָנַי הָעֵדָה לְמִשְׁמַרְתָּ: כִּמָּא דִּי פִּקִּיד יי לְמֹשֶׁה וְאֲצַנְעִיָּה אֱהֲרֹן קֳדָם סֵהֶדוּתָא לְמַטְרָא:

וְכִּי יִשְׂרָאֵל אָכְלוּ אֵת הַמָּן אַרְבָּעִים שָׁנָה עַד בְּאֵם אֶל אֲרָץ נוֹשְׁבַת אֵת הַמָּן אָכְלוּ עַד בְּאֵם אֶל הַצְּהָ אֲרָץ כְּנָעַן: וְכִּי יִשְׂרָאֵל אָכְלוּ אֵת הַמָּן אַרְבָּעִים שָׁנָה עַד בְּאֵם אֶל אֲרָץ נוֹשְׁבַת אֵת הַמָּן אָכְלוּ עַד בְּאֵם אֶל הַצְּהָ אֲרָץ כְּנָעַן: וְכִי יִשְׂרָאֵל אָכְלוּ יֵת מִנָּה אַרְבַּעִין שָׁנִין עַד דְּמִיָּתִיָּהוּן לְאַרְעָא וַתִּבְתָּא יֵת מִנָּה אָכְלוּ עַד דְּאֲתוּ לְסִיכִי אֲרַעָא דְכְּנָעַן:

וְהָעֵמֶר עֵשֶׂר הָאִיפָה הוּא: וְהָעֵמֶר עֵשֶׂר הָאִיפָה הוּא: וְעֵמְרָא חַד מִן עֵסְרָא בְּתַלְתְּ סָאִין הוּא:

טקסט רץ. הוצאה לאור

תפילה על הפרנסה

תפילה מספר שערי דמעה

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שיהיו מזונותי ופרנסתי ומזונות ופרנסת בני ביתי עם מזונות ופרנסת כל עמך בית ישראל, מכתרים ומאמנים ומצדקים בידך, ואל תצרכני לידי מתנת בשר ודם ולא לידי הלואתם, כי אם לידך המלאה הפתוחה, הקדושה והרחבה.

ותהא מלאכתי וכל עסקי לברכה ולא לעניות, לחיים ולא למות, ותצני שלא יתחלל שם שמים על ידי. ואהיה מן המועילים ומשפיעים טוב לכל אדם תמיד, ותמלא ידי מברכותיך ושבענו מטובך, כמו שעשית ליוצאי מצרים, כי אתה יי ברכת ומברך לעולם.

עיני כל אריך ישברו, ואתה נותן להם את אכלם בעתו, פותח את ידך, ומשביע לכל חי רצון. השלך על יי יהבך והוא יכלכלך. לא יתן לעולם מוט לצדיק.

ואתן נשמות הקדושות והטהורות, העתירו אל יי בעדי ובגללי, ירים קרני ויגביה מזלי, למען אוכל לעבדו בלבב שלם כל ימי עולם אמן.

תחינה על הפרנסה

אתה הוא ה' לבדך אתה עשית את השמים ושמי השמים הארץ וכל אשר עליה הימים וכל אשר בהם ואתה מחיה את כלם ואתה הוא שעשית נסים ונפלאות גדולות תמיד עם אבותינו גם במדבר המטרת להם לחם מן השמים ומצור החלמיש הוצאת להם מים וגם נתת להם כל צרכיהם שמלותם לא בלטה מעליהם כן ברחמיך הרבים ובחסדיך העצומים תזוננו ותפרנסנו ותכלכלנו ותספיק לנו כל צרכנו וצרכי עמך בית ישראל המרובים במלוי וברוח בלי טרח ועמל גדול מתחת ידך הנקיה ולא מתחת ידי בשר ודם:

יהי רצון מלפניך ה' אלהי ואלהי אבותי שתכין לי ולאנשי ביתי כל מחסורנו ותזמין לנו כל צרכנו לכל יום ויום מחיינו די מחסורנו ולכל שעה ושעה משעותינו די ספוקנו ולכל עצם מעצמינו די מחיתנו מידך הטובה והרחבה ולא כמעוט מפעלינו וקוצר חסדינו ומזעיר גמולותינו ויהיו מזונותי ומזונות אנשי ביתי וזרעי וזרעי מסורים בידך ולא ביד בשר ודם:

בהוקרה

לקהל לקוחותינו, למחברי הספרים ולכל בית ישראל

מאחלים פרנסה ברווח לכולם, מתוך בריאות, נחת ואושר (:

צוות טקסט רץ

למאמרים על הוצאה לאור

לדף הבית של טקסט רץ